

Ca. 1849

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateret efter det originale brev, som
findes mappe 2 nr. 11.

Omtalte personer:
J.Th. Lundbye
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 04

DOKUMENTINDHOLD

Kladde til et kærlighedsbrev til Georgia Schouw. P.C. Skovgaard udtrykker sine følelser og, hvordan han ønsker at dele sorg og glæde med hende.

TRANSSKRIFTION

For et Øieblik siden, brændte Ordet paa minde Læber, men jeg forblev taus, hvorfor? Jeg veed det ikke, jeg vilde have sagt: Jeg elsker Dig¹, og jeg maatte saa have spurgt: er det muligt at Du skulle kunne elske mig igjen? Dette kunne jeg ikke sige, endskjønt min hele jordiske Lykke synes mig at ligge deri, jeg maae dog sige det, men, ved jeg [ikke] at Dit Hjærte længes mod ham², den ogsaa mig dyrebare og uforglemmelige, jeg veed det jo, men jeg elsker Dig!

Du maa nu afgjøre min Skjebne, den Tilstand jeg er i den kan, den maa ikke vedvare, er den Usandhed, da lad den tilintetgjøres, jo før jo heller, men var det muligt at det var Sandhed, at Gud kunne ville at vort Liv skulle sammensmelte, at Du kunne ville være min Trøst imod det Bitre i Livet og min Støtte imod Stormens [?], og vi dele med hverandre hver en Glæde, som Gud vilde tænde - Er min Følelse Usandhed, da lad det blive klart, for Guds Skyld! Lad os ikke bygge paa Løgn! Herren lede vore Handlinger, og give mig Styrke til at

●2●

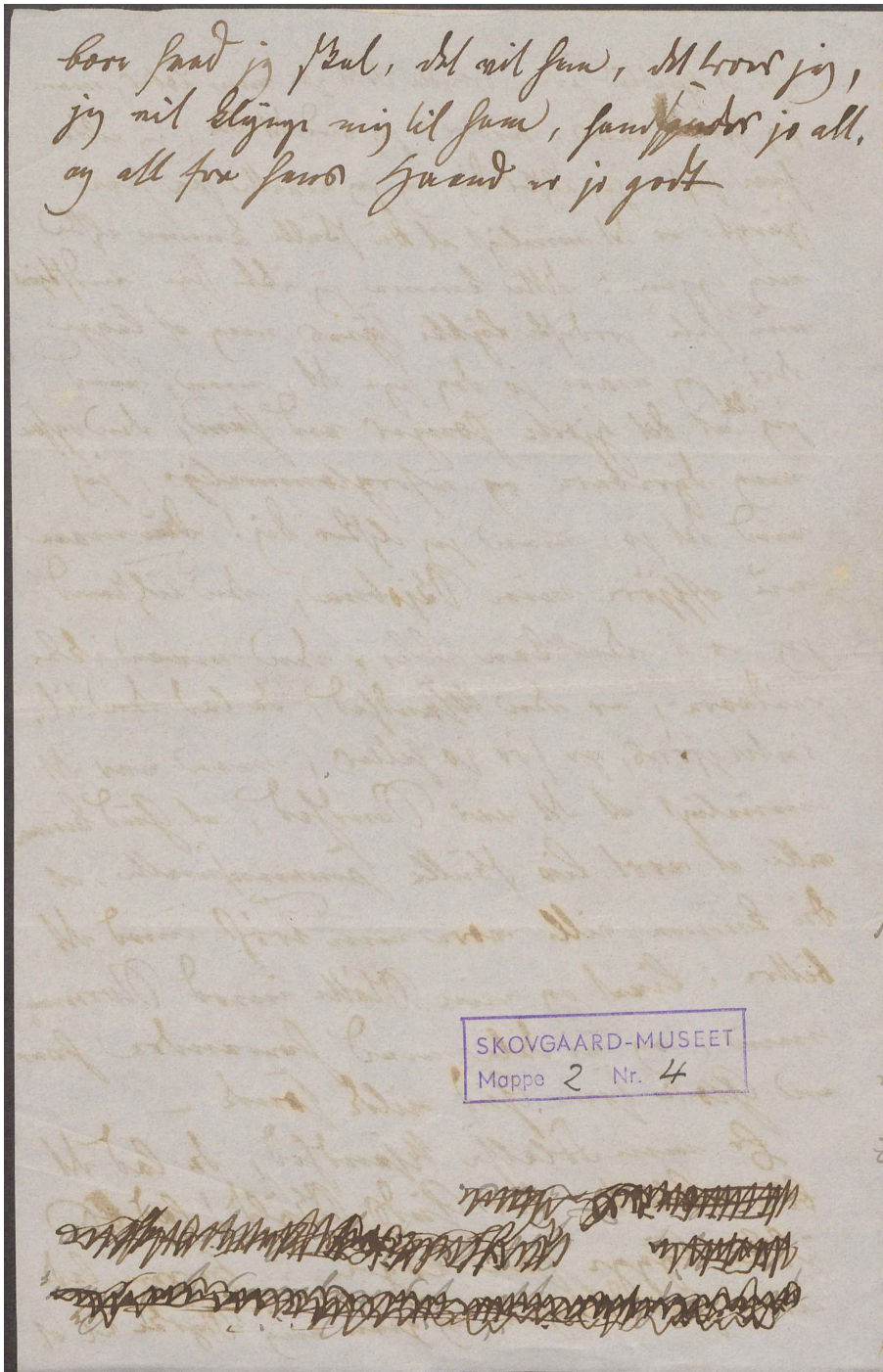
bære, hvad jeg skal, det vil han, det tror jeg, jeg vil klynge mig til ham, som kjender jo alt, og alt fra hans Haand er jo godt.

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

² P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw. Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

For at Gudsblod sidde, brønde Guds gaa min Løbet, man
jeg fortælle kære, farer? jeg med Middel, jeg vilde
frem sagt: jeg elsker dig, og jeg tænkte for frem
frøgt: er det mindligt at du skulle kunne aflede
mig igjen? Altså kunne jeg ikke sige, endstjend
min fald jordiske lykkeligt søgtes mig at ligge
der, jeg naar jo dog sige at, min, man
jeg at det hjerte sørges med frem, endstjend
mig dyrebare og uforglemmelige, jeg
und det jo, man jeg elsker dig! Hvor man
min affære min Betsman, den tilstand
jeg er i den kan ikke, den man ikke
være, er den Mænd, de lad den til.
intet jords, jo for jo feller, man var at
mindligt at at var Dens, at Gud kunne
ville at noget lide skulle sammenfalle, at
du kunne ville være min trost imod at
bitte i Livet og min Pløtte imod Dønnen
man, og vi dele med forvandre frem
en Glæde som Gud vilde fortælle —

Er min Sælpe Mænd, de lad at
blive klart, for Guds Bøgt! lad os
ikke bygge gaa Logen! Guds lide
være gendeling, og giv mig Bøgt til at

hvor sandt jeg skal, det vil sige, det tror jeg,
jag vil blyve mig til sige, sandheden er alle,
og alle for sandt sandt er det godt

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2 Nr. 4

~~Handwritten signature or scribble~~